USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců JUDr. Ladislava Derky a JUDr. Miluše Doškové v právní věci navrhovatelů: a) A. D., b) I. D., kteří se na Nejvyšší správní soud obrátili podáním datovaným dnem 31. 5. 2018 a doručeným soudu dne 1. 6. 2018,

takto:

I. Návrh ze dne 31. 5. 2018, kterým se navrhovatelé domáhají přezkoumání usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 4. 2018, č. j. 38 Co 82/2018-365, **se odmítá.**

II. Navrhovatelé **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Navrhovatelé se podáním ze dne 31. 5. 2018, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 1. 6. 2018, domáhají přezkoumání usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 4. 2018, č. j. 38 Co 82/2018-365, kterým tento soud rozhodl jako odvolací soud o odvolání navrhovatele a) proti usnesení Okresního soudu v Hodoníně z 22. 11. 2017, č. j. OP 20/2010-331. Usnesením odvolacího soudu z 12. 4. 2018 bylo potvrzeno usnesení okresního soudu, kterým byl nezletilé I. D. ustanoven opatrovník. V řízení u soudu prvního stupně se jedná o řízení o schválení právního jednání za nezletilou.

[2] Nejvyšší správní soud nemá pravomoc přezkoumávat rozhodnutí odvolacího soudu vydaného v občanském soudním řízení. Nelze postupovat podle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) a návrh postoupit věcně a místně příslušnému soudu, neboť se nejedná o návrh ve věci správního soudnictví. V daném případě není důvod ani pro postup podle § 46 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení: *Soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.* „Žalobou“ ve smyslu § 46 odst. 2 věty

druhé s. ř. s. je nutno rozumět toliko podání, kterým se zahajuje řízení před soudem první instance v některé z forem řízení podle občanského soudního řádu, nikoli však i opravný prostředek, který svým obsahem odpovídá některému z opravných prostředků upravených v občanském soudním řádu. Pro takový výklad svědčí užití slova „žaloba“ v daném konkrétním kontextu, a nikoli např. obecnějších pojmů „podání“ či „návrh“, kterých jinak s. ř. s. užívá (viz např. pojem „návrh“ užívaný i v samotném § 46 s. ř. s., viz užití pojmu „podání“ v § 37 odst. 2, 3 a 5 s. ř. s.). Užívá-li zákonodárce pojmu „žaloba“ vedle pojmu „návrh“ či „podání“, dokonce v jakési implicitní kontrapozici přímo vedle sebe v ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s., nutno mít za to, že tím chce naznačit, že oprávnění účastníka v dodatečné lhůtě podat návrh na zahájení řízení s účinky podání zachovanými ke dni podání původního a podle § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítnutého návrhu se vztahuje toliko na ta podání, která procesní předpis, na jehož užití se v § 46 odst. 2 větě druhé *de facto* odkazuje, tj. o. s. ř., považuje za „žaloby“, tj. na podání, jimiž se podle občanského soudního řádu z iniciativy žalobce zahajuje řízení před soudem první instance. Ostatně pouze pro „žaloby“, tj. podání, jimiž se zahajuje řízení, zakládá občanský soudní řád ve svém ustanovení § 82 odst. 3 zachování účinků podání žaloby do „nesprávné“ větvě soudnictví v případě, že po odmítnutí podání touto soudní větví bude žaloba podána v jednoměsíční lhůtě stanovené ustanovením § 46 odst. 2 věty druhé s. ř. s. (v „obráceném gardu“ pak obdobná ustanovení obsahují § 104b odst. 1 o. s. ř. a § 72 odst. 3 s. ř. s., resp. ve zvláštních případech § 104b odst. 2 o. s. ř.). Pokud by zákonodárce naopak chtěl docílit toho, aby účinky podání „nesprávné“ větvi soudní moci platily i pro opravné prostředky a aby se i na ně použil mechanismus upravený pro řízení podle s. ř. s. v jeho § 46 odst. 2, užil by v tomto ustanovení (a obdobně v „obráceném gardu“ i v § 104b odst. 1 o. s. ř.) jiného, obecnějšího pojmu, a nikoli pojmu „žaloba“. Nejvyšší správní soud se proto vzhledem k výše uvedenému nezabýval ani otázkou, jakým opravným prostředkem v rámci katalogu těchto prostředků, jež zná o. s. ř., je či by mohlo být podání podatele, neboť i kdyby se některému z nich blížilo nebo mu dokonce obsahově odpovídalo (v úvahu by nejspíše připadalo dovolání podle § 236 a násl. o. s. ř.), nemá Nejvyšší správní soud procesního prostředku, jak navrhovatele o možném dalším postupu kvalifikovaně poučit, a tím méně prostředku, jak toto podání „dopravit“ takovému věcně a funkčně příslušnému soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.

[3] Příslušnost soudu je jednou z podmínek řízení, která musí být dána, aby soud mohl o konkrétní věci rozhodovat. Není-li dána a nelze-li věc postoupit věcně a místně příslušnému soudu či podání odmítnout podle § 46 odst. 2 s. ř. s., musí to být důvodem k odmítnutí podání podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nedostatek podmínky řízení spočívající v tom, že ve věci musí být dána věcná a místní příslušnost soudu, který má věc rozhodnout, je v daném případě neodstranitelný, neboť není žádného soudu, který by o podání navrhovatelů mohl rozhodnout; řízení nemůže vést a o věci samé nemůže rozhodnout orgán veřejné moci, který k tomu není zákonem povolán.

[4] Nejvyšší správní soud vzhledem k uvedeným závěrům podání navrhovatelů odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu